SENTINELA

ANUL IV, Nr. 29
18 Iulie 1943

GAZETA OSTĂȘEASCĂ A NAȚIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Strada Sărindar Nr. 5-7-9 — București
TELEFON: 3.96.62

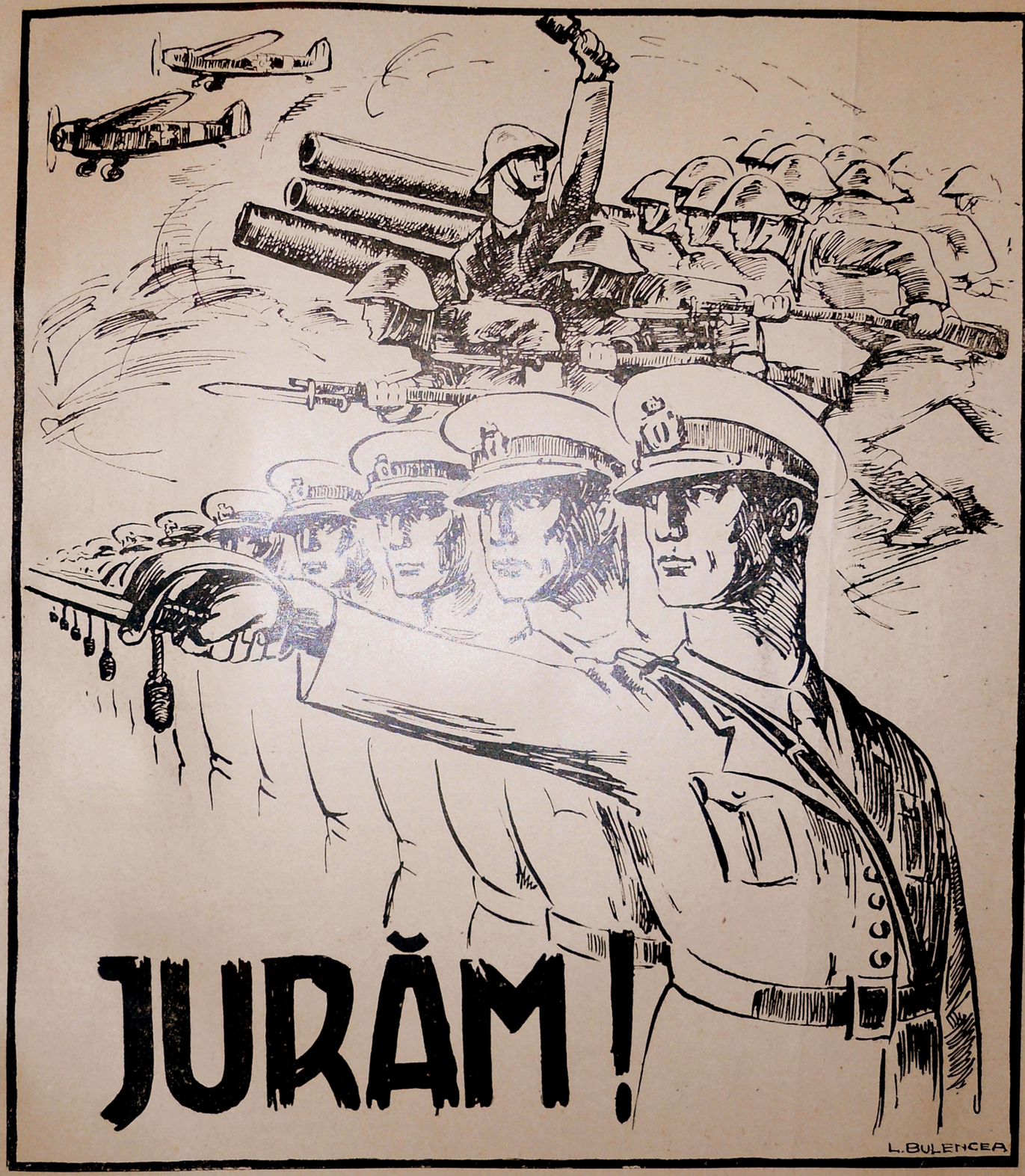

SUBLOCOTENENȚII PROMOȚIEI 1943

In această Duminecă luminată de soarele nădejdilor are loc la Sibiu solemnitatea înălțării în grad a sublocotenenților activi, promoția 1943. Istorica piață sibiană, care de a lungul veacurilor a simțit de atâtea ori răsunetul de pași ai eroilor ardeleni, se va înfiora de mândrie când pașii tinerilor ofițeri vor trimite ecouri de tunet pe pământul sfințit de sângele martirilor. De aici, din cetatea românismului, ochii vulturești ai noilor sublocotenenți vor trimite fulgere spre miază-noapte, spre granița nedreaptă ce sfâșie frații în două. Odată cu noua tresă de aur, în pieptul fiecărui tânăr ofițer se va deslănțui, ca viforul Carpaților, jurământul de foc ce trebue să aducă împlinirea sfintelor drepturi pentru care s'au jertfit miile de eroi în acest război. In acest fel înțeleg tinerii sublocotenenți ai promoției 1943 să urmeze pilda camarazilor înaintași, care, prin eroismul de legendă și puterea lor de jertfă, au înălțat faima Armatei Române pe culmi ne mai văzute. Tari în credința pentru Regele și Mareșalul lor, tinerii ofițeri de astăzi sunt hotărîți să lupte din răsputeri pentru apărarea Europei și pentru așezarea României în granițele ei firești.

„SENTINELA"

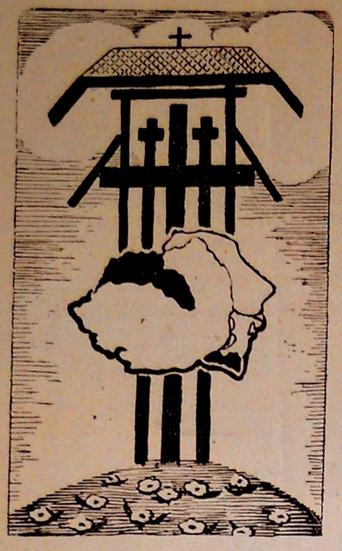

Crezul ostaşului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul ţării şi în veşnicia Neamului Românesc.
2. Port în suflet icoana României adevărate şi jur să-mi jertfesc viaţa pentru hotarele ei.
3. Indeplinesc ordinele fără şovăire şi nu mă înfricoşează nici primejdia, nici trufia duşmanului.
4. Urăsc de moarte: minciuna, hoţia, trădarea, fiindcă ele înjosesc şi necinstesc pe ostaşi.
5. Iubesc camarazii; ei sunt ca şi mine chezăşia libertăţii ţării, ostaşi bravi în războiu şi lucrători harnici în uzine şi ogoare, în timp de pace.

Aşa să-mi ajute Dumnezeu.

ARDEALUL

Pământ sfinţit cu trup de mucenici!
Al nostru eşti, şi 'ei fi, întotdeauna
Chiar te-a smuls trufia şi minciuna
Vrăjmaşilor, cu suflet de pitici.

Noi suntem băştinaşi, noi arc
Am stat înfipţi în glie şi furtună
Nu ne-a clintit din Dac'a străbună:
Pe vo , au ce vă leagă, venetici?!

Noi am rodit cu sângele, belşugul,
Şi oase de valahi, desgroapă plugul,
A ce'or ce perit-au frânţi pe roată.

El ne-a fost leagăn şi ne-o fi mormântul
Să îl păstrăm, făcut'am jurământul.
Ch'ar dac'ar fi să piară lumea toată,

M. GEORGESCU-VÂLCEA

Din cuvintele MAREŞALULUI

Camarazi sublocotenenţi,

„Primiţi azi pe umerii voştri gradul întăririi voastre în corpul ofiţeresc.

Fiţi mândri.

Armata este azi scutul Neamului.

Pe ea se reazemă ordinea şi siguranţa, onoarea şi dreptatea".

(Mareşal ION ANTONESCU către promoţia 1941).

„Sublocotenenţi,

Intraţi azi în Armata luptătorilor pentru Cruce şi Desrobire; în Armata care şi-a ridicat pe câmpurile de bătae ale Europei de mâine, dreptul său de a-şi apăra destinul".

(Mareşal ION ANTONESCU către promoţia 1942).

Doi ani dela ocuparea Chişinăului

16 IULIE 1941 — 16 IULIE 1943

S'au împlinit la 16 Iulie doi ani dela ocuparea de către trupele române a Chişinăului.

Aniversarea aceasta ne împrospătează în minte luptele înverşunate pentru cucerirea Basarabiei.

După o masivă încleştare de patru zile pe înălţimile dela Nord de Chişinău, unităţi din Divizia blindată română sub comanda Generalului Ion Al. Sion pătrund victorioase în oraş, sdrobesc forţele sovietice şi le alungă, prin cartierul Muncesti, către Tighina.

Inamicul, lovit năpraznic şi destrămat, încearcă să reziste. Pe străzi se dau lupte grele. Chişinăul fumegă de incendii. Vântul smulge fuioare lungi de fum, desvelind scheletele caselor, cele mai măreţe edificii se prăbuşesc. Bolşevicii ruinează totul. Dar ostaşii noştri sunt hotărîţi să lupte cu preţul vieţii. Sub tâmplele lor înfierbântate svâcnesc toate răsvrătirile Basarabiei cutropite.

Incet, inamicul, sleit de puteri, începe să cedeze, iar în după amiaza zilei de 16 Iulie e urmărit, fără răgaz, pe valea Bâcului.

In vălmăşagul acesta de sânge şi de oţel, apar, spre seară, la marginea de Vest a Chişinăului, forţe din Divizia 72 germană, aparţinând Corpului 54 german, comandat de generalul Hansen, care împing, prin lupte dârze, în oraşul pustiit, noi elemente inamice în retragere, aparţinând Corpului 2 Blindat rus.

In noaptea de 16 — 17 Iulie, Chişinăul are înfăţişarea unui teatru de luptă în flăcări. Limbi de foc spintecă văzduhul. Cerul pare însângerat. Rachetele cad ca o ploaie de luceferi albi şi roşii, iar noaptea scapără de explozii.

Populaţia trăieşte clipe de groază, ascunsă în beciuri sau în viile de pe Dealul Costiugenilor.

Dar o încleştare decisivă se produce a doua zi, la 17 Iulie, când bravii noştri ostaşi paralizează ultima svârcolire a dusmanului. Vrafuri de muniţii, de arme şi de cadavre risipite pe străzi, tunuri, chesoane şi căruţe răsturnate, arată epilogul de epopee din vechea cetate a lui Ştefan Vodă. Se face apoi curăţirea oraşului.

Intre timp Corpul 3 Armată de sub conducerea Generalului Atanasiu Vasile se îndreaptă atunci spre Tighina. Resturi din Armata 9-a sovietică sunt asvârlite în Nistru împreună cu convoiele de evrei şi partizani care incendiaseră Chişinăul.

La 17 Iulie, un comunicat scurt anunţa:

„Cheia strategică a Basarabiei este în stăpânirea noastră. Bătălia pentru cucerirea şi curăţirea masivului Cornesti s'a terminat. Hotinul, Soroca, Orheiul şi Chişinăul au fost ocupate".

Chişinăul rămâne astfel definitiv în mâinile noastre.

Astăzi el renaşte din cenuşa morţilor noştri, aşa cum în istorie poporul român s'a înălţat de atâtea ori pe temelia de virtute a Neamului.

S.

PAMANT BASARABEAN

O! Scump pământ basarabean! M'aplec
voios spre tine
Şi te cuprind ca să te simt cât mai lipit
de mine
S'auzi cum bate 'n pieptul meu o inimă
curată,
Să-ţi jur că n'o să mă despart de tine
niciodată.

Sărut cu sete brazda ta cu rodul ars de
soare
Şi-i sorb cu 'nflămânzit nesaţ aroma
'mbătătoare.
Alerg, atras de frumuseţi, pe văi şi pe
coline
Şi-s uimitor de fericit că viefuesc în
tine.

Adun cu drag în ochii mei întinderea-ţi
moldavă
Şi simt că 'n suflet năvălesc înviorări
de slavă
Când glia ta se oglindeşte'n lacoma-mi
privire
Şi te răsfăţ cu alintări de sinceră
iubire

Pământ basarabean bătrân şi prea
bogat în toate.
De pe cuprinsu-ţi românesc n'mic nu
ne va scoate.
Căci noi suntem încătuşaţi de inima
moşiei,
Din veacul cel mai depărtat cu lanţul
strămoşiei.

THEODOR D. CARAMAN

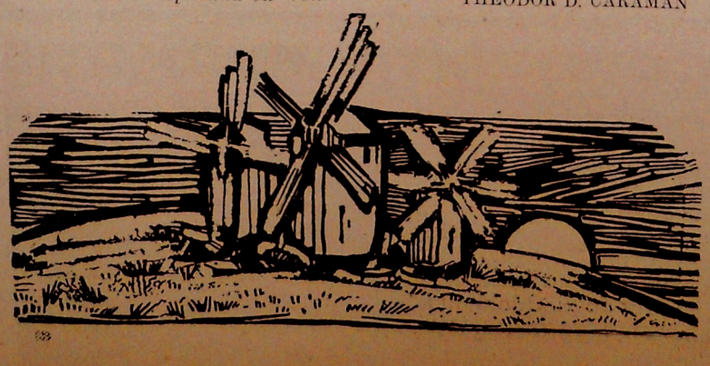

„SCUTUL CRIMEEI"

Cu prilejul vizitei sale în Capitală, Feldmareşalul von Mannstein a înmânat D-lui Mareşal Ion Antonescu din partea Fuehrerului insigna „Scutul Crimeei", a cărei idee simbolic pecetluieşte din nou frăţia de arme germano-română şi sensul jertfei comune a celor două popoare decise să meargă unite până la capătul victoriei finale.

Vizita marelui comandant de oaste în Capitala ţării noastre, Feldmareşalul Fritz Erich von Mannstein, ale cărui răsunătoare succese în răsărit au dovedit lumii întregi valoarea ostaşului german, constitue pentru poporul român o nouă dovadă de spirtul de solidaritate care uneşte cele două armate glorioase.

Cucerirea peninsulei Kerci de către trupele germane şi române, bătălia dela Eupatoria, dela Feodosia dar mai ales biruinţa dela Sevastopol, iată atâtea sforţări care au sfărâmat punctele rezistenţei bolşevice din Crimeea şi unde geniul militar al marelui comandant Feldmareşal von Mannstein a putut opune comunismului asasin lauri victorioşi ai armatelor viteze şi eliberatoare.

Iată tăicul însemnei „Scutul Crimeei" înmânat de distinsul oaspe D-lui Mareşal Antonescu, Conducătorul Ţării şi al armatei noastre din partea Fuehrerului Germaniei.

In acest fapt să vedem noi o nouă manifestare a alianţei germano-române, a cărei misiune izvorăşte din jertfa comună dusă pentru triumful marilor ideale ale civilizaţiei împotriva comunismului.

„Scutul Crimeei" înfăţişează deci o nouă verigă în frăţia de arme româno-germană.

Din cuvântarea Sublocotenentului MARIUS DUMITRESCU, seful promotiei 1941

„Pe tresa noastră stau scrise numele sfinte ale tuturor ţinuturilor româneşti. Vă rugăm să aveţi încredere, Majestate şi Domnule Conducător, că înţelegem sensul jurământului pe care l-am depus şi pe care-l reînoim astăzi. Cu cugetele curate şi străfulgerate de credinţa înaltă a celor înstrăinaţi, vom urma necontenit hotărîrile şi vom căuta din răsputeri să le aducem în fapte. Vă aparţinem în întregime Majestăţii Voastre, D-voastre Domnule Conducător al Naţiunii, ale cărei destine le purtaţi în mâini. Din momentul acesta suntem gata! Aşteptăm numai semnalul. Suntem pătrunşi de ceea ce ne revine. Jurăm în faţa lui Dumnezeu, că vom apăra cu ultima sforţare şi până la ultima nădejde pământul românesc şi că vom aduce Patriei fericirea, prin sacrificiul total şi necondiţionat al fiinţelor noastre".

Daţi-ne voe, Majestate, ca în această clipă solemnă, când plecând nu ştim de ne vom mai întoarce vreunul, să jurăm în faţa Majestăţii Voastre, a Domnului Mareşal şi a Naţiunii, că ne vom face pe deplin datoria şi că urmând pilda înaintaşilor noştri, vom şti să murim ca şi ei pentru dreptatea noastră şi pentru hotarele noastre îndreptăţite".

ROMANIACAMAVALUI.O

Au sburat şoimii din cuib!

Din cuiburile vulturești ale școalelor militare, noua promoție de ofițeri a întins zilele acestea aripile fremătoare de tinerețe, luându-și sborul spre unitățile răspândite în iargul zărilor românești.

In această Duminecă binecuvântată de soarele verii, la Sibiu, tinerii sublocotenenți ai promoției anului 1943 vor sărbători intrarea lor în corpul ofițeresc.

Acolo, în cetatea românismului, unde frații refugiați, țărani și cărturari, femei și copii, așteaptă cu sufletul sbuciumat clipa reîntoarcerii în căminurile de unde au fost alungați pe nedrept, serbarea aceasta ostășească aduce un înțeles adânc al cărui ecou străbate munții cu granițî despărțitoare de frați, dovedind lumii că inima pământului românesc nu mai poate fi înăbușită sub urgia dușmanului.

Mândrele vlăstare de azi sunt călite în flacăra aceluiași ideal național pentru care au sângerat dealungul veacurilor martirii neamului și în nădejdea căruia pe frontul de răsărit viteaza armată română a culeș victorii nepieritoare.

In vremurile acestea, când ostașii noștri, alături de aliați, au dat o contribuție atât de prețioasă la stăvilirea bolșevismului, apărând Crucea și ordinea europeană, tinerii ofițeri își pun prima tresă de aur în altarul istoric al neamului, ca semn luminos al împlinirilor ce vor să vie.

Cunoaștem această emoție a înălțării în grad din niște timpuri tot atât de frământate și știm că ziua de astăzi va rămâne cea mai luminoasă din toată cariera ofițerească, legându-se de ea primul avânt al tinereții și apriga hotărâre a marilor înfăptuiri. Vor trece ani, și alte trese subțiri sau mai late se vor adăuga pe epoletul purtat cu cinste și onoare, dar clipa de astăzi va rămâne neșteasră, amintind trăirea celei mai înalte bucurii.

Dragi camarazi, voi veniți astăzi cu brațul oțelit să vă rânduiți în marea oștire unde vă așteaptă luptătorii cu fața bronzată de vântul stepelor din răsărit; vă alăturați vitejilor desrobitori de țară, eroilor de legendă, care au dus faima tricolorului nostru în victoriile dela Odessa, Sevastopol, Crimeea și în atâtea alte locuri, sdrobind dușmanul acolo unde a fost izbirea mai cruntă.

Nu uitați că ofițerimea română a fost la înălțime, dăruind procentul cel mai mare de jertfe în raport cu celelalte grade. Căutați să vă pătrundeți de virtuțile războinice ale înaintașilor, pentrucă numai prin lupte și sacrificii țara noastră a izbutit să trăiască liberă și respectată.

Trupa ce veți avea-o sub comandă, nu va fi decât oglinda fărturii voastre, iar pe câmpul de luptă voi sunteți drapelul care duce ostașii la izbândă.

Nu uitați, că tăria armatei noastre s'a întemeiat întotdeauna pe dragostea sufletească ce a fost dela soldat până la general, iar dacă în războiul actual lumea se minunează de succesele noastre, acestea se datoresc mai ales faptului că șefii cei mari au luptat ect la cot cu cei mici, pentru apărarea Patriei, pentru înălțarea României.

Astăzi, după doi ani de război, armata noastră se găsește nelipsită dela datorie, alături de camarazii germani, pe front, mai tare și mai hotărîtă ca oricând să câștige victoria.

Citesc în ochii voștri de șoimi neînfricați, mândria de a face parte ca ofițeri din această glorioasă armată. Voi știți că mai este loc în cartea istoriei și pentru laurii faptelor voastre, și ardeți de nerăbdare de-a arăta ce știți și ce puteți.

Acolo, în piața Sibiului, adunați la marea sărbătoare a primului grad ofițeresc, în inimile voastre răsună viforatic marșul de foc al lui St. O. Iosif:

„Veniți din toate unghiurile zării
„Să cucerim ce-avem de cucerit“!

Atât cât va fi un Dumnezeu în cer, să știți că nedreptatea și robia nu pot să dureze.

Din toate puterile sufletului vostru tânăr, credeți cu nesdruncinată tărie în Regele și Mareșalul vostru, în icoana României întregite, în stâlpii de cremene ai Carpaților străbuni, care au fost ai noștri și vor fi numai ai noștri în veci vecilor.

I. VALERIAN.

„Și vă leg că, așa cum camarazii voștri din anul trecut, în frunte cu sublocotenentul Marius Dumitrescu, au pornit năvalnic spre zările Răsăritului cotropit, pentru ca să aducă din lumini de Răsărit și din jertfa pentru Cruce, dreptul nostru asupra pământurilor Răsăritului, să fiți și voi jertfelnici pentru aceleași credințe și să urmați cu credință nebiruită lupta pentru drepturi și dreptate“.

(Mareșal ION ANTONESCU către promoția 1942).

Pe malul Mării de Azov, comandanții din linia I-a dau explicații

Locotenenți și sublocotenenți morți pentru Patrie

Cu locotenenții și sublocotenenții jertfiți pentru Patrie în fruntea plotoanelor coborîm într'o lume nouă.

Jertfa lor e duioasă, avântată, caldă, tinerească. Gradul întinerește chiar pe rezervistul cu ghiocei la tâmple.

Locotenenții și sublocotenenții sunt sufletele plutoanelor, sunt motoarele grupelor de recunoaștere, de lovire, sunt în mâinile comandanților de mici unități cheile fermecate, cu care se deschid drumuri prin rețele de sârmă, prin câmpuri minate, prin pârjol de cazemate.

Activi sau de rezervă, masa locotenenților și sublocotenenților este imaginea țării reflectată pe ecranul frontului; în rândurile lor găsim pe avocați, pe titrații de toate categoriile, pe funcționari, pe dascăli de toate gradele și, cu deosebire, pe învățători.

Alături de camarazii lor, ofițerii de carieră dela prima tresă, acești fii ai țării au făcut minuni de vitejie, după ce au minunat lumea cu rezistența lor în marșul împotriva asprimilor iernilor crunte muscălești și a stepelor de jăratec, în fața unui adversar pe care ei îl vedeau năvălind puhoaie, dar puhoaie prăvălindu-se.

Desprindem pioși din lista mai lungă a jertfelor, numele câtorva luați din toate armele pentru a simboliza prin ele pomenirea tuturor locotenenților și sublocotenenților căzuți cu laurii gloriei pe frunte:

Dimitriu Teodor.
Hurduc Ioan.
Grigorescu Toma.
Luca Eugen.
Petrescu Cristache.
Popa V. Gheorghe.
Crăciunescu T. Ion.
Popescu C. Nicolae.
Dobrescu Victor Pacea.
Negreanu T. Miron.
Neculau C. Mihail.
Hiru I. Gheorghe.
Roșu Gh. Aurelian.
Vișan T. Ion.
Damian I. Ilie.
Istrate I. Marin.
Dumitru Ionel.
Olteanu C. C-tin.
Pascu Ion Bujar.
Boghiceanu Laurențiu.
Șerbănescu Ion Dragoș.
Stoica Liviu.
Săndulescu C-tin.
Vasiliu C. Vasile.
Rătescu Pavlică.
Gheorghiu Virgil.
Ștefan Alexandru.
Melinte Gheorghe.
Grigorescu I. Gheorghe.
Bănățeanu Gheorghe.
Vrapciu S. Bogdan.
Grigorescu T. Gh. Traian.
Savin I. Ioan.
Harbuz Gheorghe.
Stănciulescu Cornel.
Bălteanu Petre.
Roiu Gheorghe.
Stănculescu Alex.
Melnic Anatolie.
Vrânceanu D-tru.
Coman Șt. Gheorghe.
Turcu P. Vasile.
Popescu Grigore.
Stănescu Alex.
Ionescu Gh. Grigore.
Ștefănescu I. Aurel.
Tenea Gh. Ion.
Antonescu M. Petre.
Dălbăn C. Gheorghe.
Amărăscu Vintilă.

Sacrificând totul, căminuri abia încropite, familii care își întemeiau nădejdii mari pe viitorul lor, logodnice și gânduri primăvăratice, locotenenții și sublocotenenții și-au dăruit tinerețea lor pentru gloria, pentru veșnicia Țării.

Sacrificiul lor nu a fost zadarnic.

Vrăjmașul a fost pironit de trupurile lor fragede acolo departe și tot zbuciumul lui nu-l ajută să dărâme zidul de jertfe ce ne apără.

Pentru tinerețea lor, pentru înălțimea sufletească a dăruirii lor, le suntem datori, mai mult ca oricărora alții, o recunoștință materializată în fapte.

In amintirea lor, pentru cinstirea și răsplătirea jertfei lor, avem datoria să nu uităm niciodată mângâierea ce o datorăm urmașilor lor. E frumoasă moartea în războaie, dar tot atât de frumoasă este și împlinirea acestei datorii.

Ei și-au făcut datoria. Să ne-o facem și noi.

S.

„Tineri Camarazi,

Vă așteaptă ostașii voștri încercați în focul câmpului de luptă, conduși de promoțiile de ofițeri mai vechi și cei din anul trecut, pe căile drepte ale izbândei noastre.

Podoaba voastră este și va fi sufletul. Ostașul român este un virtuos, iar atunci când reazemul lui moral, ofițerul tânăr de linia întâi, se află alături de el, nici focul cel mai ucigător, nici gândul celor dragi ai săi nu-l poate opri din calea biruinței“.

(General C. PANTAZI, către promoția 1942).

Orice obiect găsit poate fi o unealtă a vrăjmașului. Feriți-vă deci să-l atingeți, căci imprudența voastră vă poate costa viața.

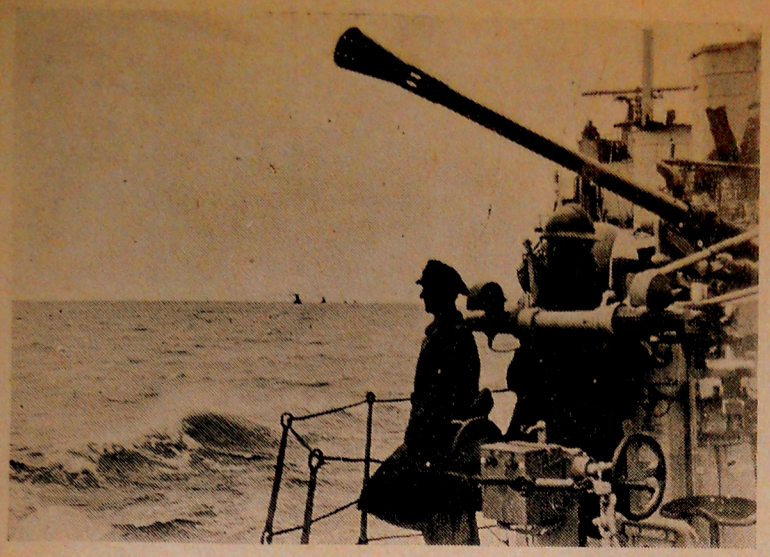

Un convoi românesc navigând în siguranță spre bazele ordonate

Inainte! Inainte, camarazi!

Eroismul sergentului voluntar Panaitescu

Razele calde ale soarelui de primăvară căzură ca o binecuvântare peste plotonul de infanteriști comandat de sergentul voluntar Panaitescu Paul, aflat în plin contact cu inamicul. Înălțimile cotei 87,3 — punct egal de important, atât pentru ai noștri cât și pentru dușman, — se aflau în mâinile bravilor infanteriști. De aici se deschidea drumul către obiectivul principal al viitoarelor operațiuni ce se găseau în curs de pregătire.

Infanteria noastră înaintase vijelios în ultimile zile Pentru a o putea opri, bolșevicii atacă prin surprindere flancul stâng al plotonului. Sergentul Panaitescu Paul își dă seama de situația grea în care se află și raportează comandantului de companie care la rândul său cere sprijinul a două baterii de artilerie Acestea deschid focul. Obuzele împrăștie moartea în rândurile parcă nesfârșite ale inamicului.

Căldura devine din ce în ce mai înăbușitoare. Aerul pare să fiarbă. Ghiulelele care cad cu nemiluita, aduc după ele un întreg infern de sgomote înfiorătoare. Superiori numeric, Rușii isbutesc între timp să se apropie la aproximativ 200 de metri de liniile noastre. Momentul critic, în care orice șef trebue să arate că știe să corespundă încrederii ce i-a fost acordată, sosise.

Pildă de curaj și exemplu ai conștiinței datoriei, sergentul Panaitescu contraatacă în fruntea oamenilor săi. El știe că Dumnezeu este alături de cei viteji și știe că pentru a putea învinge este nevoie de jertfă. Impresurarea inamică atinge punctul culminant. Iureșul năvalnic al flăcăilor noștri pare oprit. Sergentul Panaitescu Paul își dă seama că a sosit momentul în care totul depinde de felul în care el va ști să acționeze ca șef. Pilda sa singură mai poate salva situația, redând oamenilor încrederea în forțele lor și insuflându-le iarăși certitudinea biruinței.

Trântit la pământ, închircit peste mitralieră, sergentul trage nebunește, secerând șiruri compacte de dușmani.

In rândurile din față se face în curând gol. Un moment, numai atât, împresurarea scade. Clipa cea mare a sosit.

Ca un arhanghel al răzbunării românești, cel ce avea în mâna sa viețile atâtor oameni, țâșnește de lângă mitralieră și pornește năvalnic din nou la atac. Electrizați, soldații pare că l'au simțit înainte de a-l vedea. Toate privirile îl caută, toate chipurile se luminează când îl văd. Mâinile se strâng pe arme, trupurile se încordează. Puterile tuturor cresc ca prin farmec.

Iureșul a devenit năprasnic. Iadul pare să se fi coborît pe pământ Văzduhul întreg hăuie. Brandurile dușmane bat necontenit. Ghiulele cad cu nemiluita. In primele rânduri, deavalma cu bolșevicii, năvalnic sergentul Panaitescu Paul se bate neînfricat. Strigătul său de luptă se aude pretutindeni.

— „Inainte!, înainte, camarazi".

Mulți dintre ai noștri cad, stropind cu sângele lor pământul îndepărtatelor colnice rusești. Cei rămași nu pot fi însă opriți de nimeni și de nimic Este prea frumoasă, prea răscolitoare de energii pilda sergentului, pentru a nu fi urmată de toți.

Ingroziți, copleșiți de elanul românilor, bolșevicii părăsesc pozițiile. Fug. Apropierea victoriei înzecește puterile a'or noștri

Un altul avea să raporteze însă despre această atât de frumoasă biruință, pe care numai jertfa sergentului o putuse smulge căci acesta trebuia să cadă isbit în plin de un proiectil de brandt.

A avut parte de o moarte demnă de frumusețea jertfei sale. A căzut pe câmpul de luptă, dârz și neînfricoșat în fața morții, așa cum îi stă bine unui erou. Pilda sa va călăuzi însă deapururi pașii ostașilor pe care i-a comandat și care l-au văzut luptând Elanul său le va înflăcăra sufletele întotdeauna, făcându-i să înțeleagă că un neam care are astfel de oameni, nu poate pieri Și-a biruit omenescul, a învins lutul din el -- care-l lega de lut — și înălțându-se pe culmile spre care le este dat numai aleșilor, a arătat că biruința nu este întotdeauna urmarea firească a forței și că elanul entuziasmul, avântul neînfricat, pot suplini adeseori superioritatea numerică sau masivitatea armamentului

„Virtutea Militară" acordată „post mortem" vine să răsplătească fapta aleasă a unui ostaș care a știut să-și facă datoria.

Ca ei sunt mulți. Mari și mici, ofițeri și soldați, toți laolaltă, luptând pentru același ideal și înfrățiți prin jertfa de fiecare clipă. Ei sunt dovada vie a drepturilor noastre istorice, a misiunii noastre civilizatoare și creștine, a permanenței noastre în acest colț al Europei.

Slt. Nicula eroul dela „Poziția Albastră"

A luptat în Caucaz, sub comanda maiorului Palaghiță, care, încă dela început, ghicise pe eroul ce se ascundea în tânărul sublocotenent. In ceasurile liniștite le vorbea cu patimă despre motoare, despre mecanică și despre cele mai noui invenții, sau, făcea, cu mână de maestru și cu extraordinar umor, caricaturile camarazilor Se pricepea la toate și avea înclinații deopotrivă pentru artă, ca și pentru științele pozitive.

Și, totuși, în ceasurile de supremă încleștare, ce resorturi se deslănțuiau în tânărul acesta, ce energii tumultuoase se puneau în mișcare, că răsărea din tranșee, ca o flacără vie, trecând dela un dispozitiv la altul, atacând și însuflețind întregul front.

Colonelul, comandant al regimentului, care a avut sub comanda sa numai eroi, vorbește despre sublocotenentul Nicula ca despre un copil al său, care alături de maiorul Palaghiță și căpitanul Chiriac poartă pe umerii lor piedestalul gloriei regimentului.

Intre sublt. Nicula și maiorul Palaghiță s'a legat o prietenie înaltă pe care nici moartea n'a putut'o despărți. Maiorul îi urmează sublocotenentului doar la câteva ore, în aceeași zi, în același atac.

Era în dimineața zilei de 9 Mai. Se dădeau luptele dela „Poziția Albastră", din „Capul Goților" de pe Cuban.

Incă de pe la miezul nopții, rușii au avut una din cele mai mari pregătiri de artilerie și aviație.

Curgeau bombele grindină și proectilele de artilerie și brandt-urile băteau terenul nostru, metru cu metru. Peste toată poziția Donului, un fum negru răspândit din mii de proiectile, iar puzderiile luminoase de cartușe trasoare colorate se amestecau printre parașutele luminate și rachetele ca niște comete.

După acest iad, rușii, cu forțe mari, atacă punctul de sprijin „Potcoava" din „Poziția Albastră", pe care îl ocupă temporar. Regimentul este nevoit să se replieze, fără pierderi, lăsând inamicului iluzia unei victorii.

Plantați pe linia de rezistență a regimentului ostașii acestia care de luni întregi stau numai în prima linie, ascuțeau în suflete gândul unui îndrăznet contraatac.

Fără nicio pregătire de artilerie, cele două plutoane isbucnesc la contraatac cu slt. Nicula în frunte și înaintează vertiginos spre inamic. Sunt primiți cu salve de mitraliere și pistoale automate. Plutoanele se culcă, apoi se târăsc ca șerpii și iată-i sub adăposturile rușilor.

Sublocotenentul Nicula este mereu, când în fruntea unui pluton, când în fruntea celuilalt, aruncând o glumă sau o vorbă de încurajare.

Ajunși în fața tranșeelor, se încinge o luptă corp la corp.

Trăsnetul grenadei se unea cu păcănitul mitralierei și rușii năuciți de atâta îndrăzneala s'au ascuns în fundul tranșeelor. Atunci a intrat în acțiune grenada și sticla incendiară.

Sublocotenentul Nicula își desprinde grenadele dela centură, le scoate din sacul de merinde și aruncă , aruncă neîncetat, trăsnind cuiburile de mitraliere și șanțurile trăgătorilor.

Detunăturile cutremură, rușii sar în bucăți, iar sticlele incendiare reduc la mutenie ultimele rezistențe.

Sublocotenentul aruncă grenade și sticle până ce în primul rând de tranșee nu mai rămâne nici un bolșevic care să țină arma în mână.

Se trece la al doilea rând. Sublocotenentul Nicula este tot în frunte, cu pistolul într'o mână și cu grenada în cealaltă.

Au ajuns.

Ca deslănțuiți din arcuri, oamenii aruncă primul rând de grenade.

Dar înainte de a li se vedea rezultatele, dintr'un cotlon ascuns cineva trage. Un glonte de tun anticar l-a perforat casca și sublocotenentul Nicula se prăbușește.

Sublocotenentul Nicula Ioan a fost avansat locotenent post mortem și propus pentru „Mihai Viteazul", iar numele lui de erou îl are scris în inima lui orice ofițer și ostaș din regiment.

P. L.

Cântecul Cubanului

Frunză verde magheran
Fac de pază la Cuban,
Și mă uit din cazemată
La apa cea spumegată
Că e tare tulburată
Și cu sânge amestecată.
Dar, nu-i sânge de Român
Ci de ciolovec păgân,
Rușii cu bărci au cercat
Iar să vină la atac,
Dar nici că le-a dat prin minte
C'avem vânători de munte.
Bărcile le-am scufundat
Rușii toți s'au înnecat.
Sângele și l-au vărsat
Apa rău s'a tulburat.
Frunză verde arbă deasă
De-ar ști peștii să vorbească
La lume să povestească
La cuban ce s'a 'ntâmplat
Și câți ruși s'au înnecat!!
Că peștii martori au stat
Și morții i-au numărat.

Soldat FRÂNCU DUMITRU

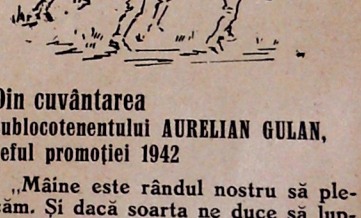

Din cuvântarea
Sublocotenentului AURELIAN GULAN, seful promoției 1942

„Mâine este rândul nostru să plecăm. Și dacă soarta ne duce să luptăm încă tot înspre zările dela Răsărit, noi nu uităm că a mai rămas ceva de îndeplinit din crezul lui Marius Dumitrescu. Și de va fi scris să cădem până la unul în zările dela Răsărit, așa cum a căzut Marius Dumitrescu cu ai lui, să știe toți și toată lumea că am căzut cu surâsul pe buze și liniște în suflet, deoarece căzând la Răsărit pentru Crucea noastră și a tuturor, noi știm că am căzut de fapt pentru dreptatea noastră, care este numai a noastră și pentru munții noștrii care sunt numai ai noștri.

Coasta mării este bine păzită de bateriile Marinei Regale Române

Chișinău 1941

... Purtam în suflet durerea despărțirii nedrepte de Chișinăul nădejdiilor basarabene aproape de un an. Îl lăsasem frumos, strălucitor și plin de viață. Acum zăcea în ghiarele vrăjmașului, care-i prăvălea așezămintele și-i nesocotea cetățenii...

Dar iată!

Zorii zilei de 22 Iunie 1941 face să răsune în văzduh, — odată cu trâmbițele zilei celei mari și neasemuite a conștiinței neamului, — dangătele clopotelor ctitoriilor Chișinăului!

Vibrările melodioase ieșite din bronzul clopotelor capitalei Basarabiei au trecut toate fruntariile vremelnic impuse Românilor, împrăștiind desnădejdea.

Alte clopote le-au răspuns de ocolo în șoaptă. Păreau că spun: și pentru noi va veni ziua când vom răsuna puternic peste munți și ape. Nu disperăm, nu disperăm!...

Au trecut apoi zile chinuitoare, când bubuitul tunului devenea tot mai puternic, iar furia dușmanului tot mai satanică, în desnădejdea neputinței ei.

Satele basarabene — unul după altul — scăpau din strânsorile de moarte pe care bolșevicii le trecuseră pestre grumajii lor. Rând pe rând ele se regăseau sub pavăza ostașului român, care cu voința și tăria brațului său de viteaz repunea pe calea dreaptă a marilor destine, brazda moldovenească

Din toate căminurile eliberate se ridicau blesteme împotriva barbarilor fugari.

Urgia unui an de tiranie lăsase urme adânci și făcuse să curgă din belșug sânge nevinovat.

Zeci de sate arse din temelii, mii de oameni — bărbați, femei și copii — zvârliți pe drumurile pribegiei sau asasinați în mod bestial, magazii prădate și incendiate, jale, flăcări și suferințe,— iată tot șirul de nenorociri care alcătuiau tabloul infernal al fugii bolșevicilor din fața înaintării vijelioase a armatelor desrobitoare românești.

Cercul de fier în jurul dușmanului, care primea lovituri grele din toate părțile, se strângea tot mai puternic.

Hotinul, Soroca și Orheiul primeau cu flori și lacrimi pe învingători.

Masivul Cornești lor, cheia strategică a Basarabiei, trecea în stăpânirea armatelor noastre.

Aceasta era situația din ziua de 16 Iulie 1941.

In aceeași zi, forțele blindate române pătrund, cu trei coloane, în Chișinău. Bolșevicii încearcă o ultimă rezistență disperată în oraș, dealungul străzii Pușchin și în jurul Grădinii Publice, nu atât pentru a împiedeca ocuparea lui, cât pentru a câștiga timp în vederea desăvârșirii operei de devastare și distrugere.

Casele sunt incendiate, palatele aruncate în aer, în timp ce pistoalele ucigașe ale agenților G. P. U.-ului nu mai contenesc pocniturile lor sinistre.

Tot mai mult, unitățile românești pătrund în oraș, venind din toate direcțiile, împingând pe bolșevici afară, spre drumul ce duce pe valea Bâcului, către Tighina

Și astfel, în ziua de 17 Iulie 1941, abia după ce trecuse un an dela încălecarea pământului românesc de către bolșevici și la mai puțin de o lună dela începutul războiului, clopotele Chișinăului vesteau din nou lumii întregi:

Prin voia lui Dumnezeu și puterea ostașilor Regelui Mihai I, Biruitorul, conduși în luptă sfântă și creștinească de generalul Ion Antonescu, Conducătorul Statului, iarăși Chișinăul e parte întregitoare a Patriei!

... Dangătele clopotelor din Chișinăul robit, care au zburat pe aripile văzduhului spre toate unghiurile românești, în ziua de 22 Iunie 1941, au glăsuit ecou temeinic pe vă' de Crișuri și de Mureș, începând din zorii lui 17 Iulie 1941, spre împlinirea drepturilor noastre istorice și milenare. In acest ecou ne călim voințele, ne oțelim brațul.

S.

Sublocotenentul medic Drăghiescu Gheorghe

Născut la 5 Februarie 1910, în comuna Carol I, județul Constanța, tânărul medic Drăghiescu Gheorghe era unul dintre cei mai pregătiți din promoția sa.

In regimentul de infanterie la care se prezentase atunci când camarazii săi combatanți se avântau spre Stepele Rusiei, sublocotenentul medic Drăghiescu aduce o notă de voioșie în clipele de repaus și un exemplar devotament pentru ostașii pe care-i îngrijea cu părintească dragoste.

Dar măsura întreagă a puterii sale de jertfă a dat-o sublocotenentul Drăghiescu Gheorghe în noaptea de 29 Septemvrie 1942.

„Batalionul de lei", pe lângă care fusese de curând repartizat sublocotenentul Drăghiescu Gheorghe se afla într'o situație grea, căci bolșevicii năvălind cu zeci de tancuri, reușise să pătrundă în satul Sadowoja din stepa calmucă. Dar ostașii oțeliți în luptele eroice dela Harocv, Donet și Stalingrad, nu renunțau lesne la poziția lor și o luptă crâncenă se deslănțuie în bezna nopții.

La postul său de prim ajutor, de veghe lângă cei ce-și așteptau salvarea dela el, sublocot. Drăghiescu lucrează fără răgaz. Zeci de răniți îi sosesc de pretutindeni. Cu un zel neobosit tânărul medic îi pansează, le dă primele îngrijiri, trimițându-i, în cel mai scurt timp, spre eșaloanele superioare spre a-i scoate din satul în care luptele deveneau, clipă de clipă, mai aprige.

Sub ploaia de mitraliere și schije, sub amenințarea tancurilor, care se învârtesc asurzitor pe uliță, sublocot. Drăghiescu rămâne mereu la datorie, îngrijindu-și rănițil. Nu vrea să părăsească satul spre a lucra mai liniștit; va rămâne acolo în vâltoarea luptei de stradă, spre a da imediat ajutor.

Din când în când, deși răzleți, bolșevicii se apropie și de postul său. Cu arma în mână și cu sanitarii alături, sublocotenentul Drăghiescu trage vitejește, distrugând pe oricine încearcă să-l stânjenească în opera de salvare a vieții celor răniți.

Apoi, din nou un pansament, și iarăși salve de cartușe.

Situația a devenit cu totul îngrijorătoare. Rănițil nu mai pot fi evacuați. Cu arma în mână sublt. Drăghiescu Gheorghe apără viața eroilor care zac lângă el, împotriva hoardelor bolșevice care-l înconjuraseră.

Și, în noaptea stepei, în timp ce unitatea pregătea contra-atacul pentru respingerea definitivă a inamicului, din sat, sublocotenetul Drăghiescu cade, răpus de gloanțe și baionete, peste trupul ostașilor, a căror viață a apărat-o până la ultima suflare, cu un devotament unic.

Un elev de școală militară trăgând prin crenelul unui zid

Filă de cronică

In vremea ceia Vodă a fost trimes voroavă
La 'ntreaga boerime de-o adunat divanul,
C'așișderi ca 'nainte, de nu și mai grozavă,
Spre miază-zi ostire o fost trimes Sultanul

Și c'o sosit ștafetă că Hanul-Tătărăsc
Tot ca antărt, ieri noapte o jăcuit norodul.
O spus acestea Vodă și sfatul boeresc
Se 'ncruntă 'nțelepciunii spre a-i afla izvodul.

Și cum ședeau boerii cu bărbile în piept.
Că Vodă de iznoavă vroia a le vorbire,
O dat pe ușe buzna la dînsul de-a direpț
Un olăcer c'o carte și-o prins a-i da de știre:

— „Măria-Ta! mă iartă că sfatul zăticnesc.
Dar către miază-noapte iar ne-o călcat amarul·
Ostirea hainită a Craiului Leșesc
Cu focul și pîrjolul ne-o răsluit hotarul".

Atunce Domnul țării sărind din jilțul său
Și fulgerîndu-i ochii sub valul de dureri,
Și-o ridicat privirea spre Bunul Dumnezeu
Și-apoi, tunîndu-i glasul, o zis către boeri·

— „Boerii mei, scris este ca Domnul să ne certe,
Și-aista e veleatul să se plinească slova,
Dar tot scris îi că Cerul păcatul să ne ierte
De-om ști muri cu toții luptînd pentru Moldova.

La luptă, dar, Hatmane, de apără direptul
Spre miază-zi, iar tu, Spătare Ilieș,
Spre soarele-răsare te du de pune pieptul
Pe Han-Tătar în țapă să mi-l aduci la Ieși.

Că eu am socoteală cu Preamăritul Crai:
Vreau să-mi încerc hangerul în sîngele-i de viță"...
Se zguduia pământul sub tropote de cai
Și'n fiece fereastră plîngea o jupîniță.

Și cîtă boerime și cîți țărani s'or stins!!..
O curs atîta sînge de se pornise gîrlă.
Și însuși Vodă gata o fost să fie prins
De n'ar fi fost să-l scape Postelnicul Șopîrlă.

Dar s'o 'ndurat Prea Bunul de-o alungat dușmanul
Și Vodă vrînd acuma pe dat' ai mulțămire
Din nou își plini gîndul, că nu trecuse anul
Decînd, tot după luptă, durase-o mînăstire...

ION MARIN NICOLA

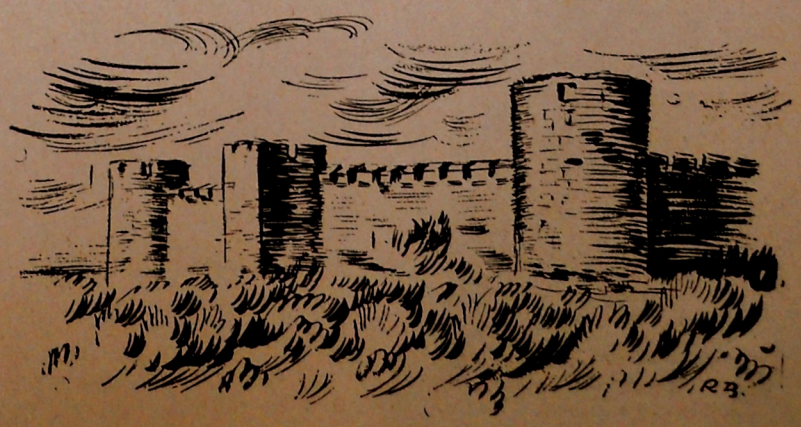

PERFIDIA INAMICULUI

a născocit jucării ucigătoare

PĂZIȚI-VĂ COPIII

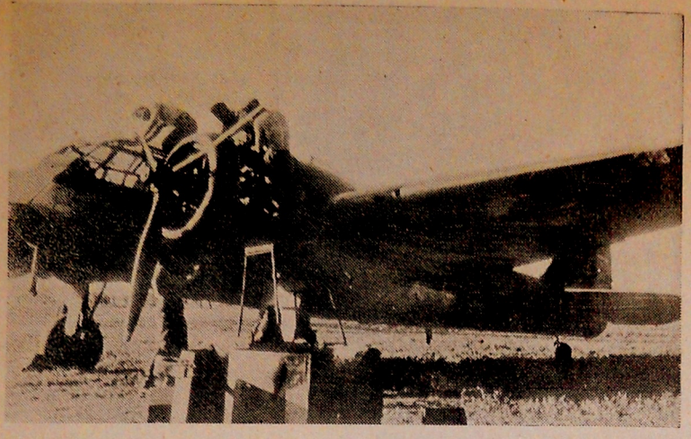

Întors din misiune, bombardierul român este iarăşi încărcat cu bombe

SUBLOCOTENENTUL DICULESCU GRIGORE

Încă din zorii zilei de 1 Octomvrie clocoteau zările ca nişte cazane de fontă topită. Trăsnetele artileriei grele se amesteceau cu clocotele „Katiuşei", cu clănţănitul mitralierei, cu pârâitul pistoalelor automate, cu detunăturile bombelor de aviaţie

Se pregăteau atacurile de pe înălţimile împădurite dela sud de satul Abinskaja.

Aici sublocotenentul de rezervă Diculescu Grigore comanda plotonul al II-lea din compania III dintr'un regiment de infanterie.

Este un tânăr viteaz, născut parcă să comande şi să-şi conducă oamenii în lupte, antrenându-i după el, şi ei ascultându-l orbeşte şi urmând chiar acolo unde moartea era inevitabilă.

Aşa manevrează cu plotonul său pe înălţimile Abinskajei, pe la sud de satul Bobjeda manevră care are ca urmare cucerirea acestui sat, cu câteva ore mai devreme, scutind astfel regimentul de eventuale pierderi în oameni şi materiale.

La 2 Octomvrie, plotonul său capătă ca întărire o grupă de mitraliere şi astfel înarmat, cucereşte fulgerător obiectivul Höhe 52 cota 210.

Compania I-a, pe care un baraj de arme automate o sileşte să-şi oprească înaintarea în stânga plotonului sublocotenentului Diculescu, într'un teren împădurit şi unde ploua cu proiectile de artilerie şi brandt-uri, — este desprinsă din imobilizarea inamică printr'o manevră abilă şi apoi, unindu-şi forţele, pun pe inamic în derută, obligându-l să se retragă.

Dela 16 la 18 Octomvrie, sublocotenentului Diculescu îi revine însărcinarea de a face siguranţa flancului stâng al batalionului. şi astfel, cu plotonul său, respinge toate încercările inamicului de a se întoarce şi de a ataca prin flanc.

Lupta se dădea în pădurile şi lăstărişul des de pe dealurile dela Abinskaja şi lupta alterna dela pistol la grenadă şi la sticla cu benzină.

In luptele dela poziţia „C" dela „Capul Goţilor". sublocotenentul Diculescu acoperă o repliere a batalionului său şi după aceasta trece în avantposturi şi toată noaptea, cu plotonul său, hărţueşte pe inamic, cauzându-i pierderi materiale, făcând numeroase capturi şi efectuând câteva incursiuni de unde a adus prizonieri şi informaţii foarte preţioase.

In luptele dela Bereshnoi, contraatacă cu plotonul său doar cu jumătate de efectiv şi conduce atacul, prin grindina de proiectile şi gloanţe, până ce reuşeşte să facă joncţiunea cu batalionul 560 german, cu care îşi uneşte forţele şi apoi atacă dispozitivele inamice, punând pe ruşi în derută şi forţându-i să se retragă.

In noaptea de 1 spre 2 Martie pleacă cu o grupă, într'o incursiune şi hărţuieşte iarăşi pe inamic, provocându-i pierderi şi nelăsându-i posibilitatea să-şi organizeze terenul.

La 2 Martie ia parte la cucerirea şi curăţirea satului Bereshnoi.

Au fost lupte de stradă în care iarăşi s'a făcut uz de grenade şi mai cu seamă de baionete, de care se îngrozesc de moarte bolşevicii şi pe care le evită pe cât pot.

Lupta a durat mai bine de opt ore şi satul Bereshnoi a fost cucerit, casă cu casă, stradă cu stradă.

Eroismul sublocotenentului de rezervă Diculescu Grigore a impresionat pe comandanţii săi, care mulţumiţi de felul în care se achită de toate misiunile sale, l-au propus pentru ordinul „Mihai Viteazul".

Sold. t. r. POSTOLACHE I. LARIAN

Eroilor noştri

Împrăştiaţi pe câmpuri de ninsoare,
Sau prin noroae reci împrăştiaţi
Dormiţi eroi, cu frunţile spre soare,
Senini şi iubitori ca nişte fraţi.
Voi aţi murit aşa cum v'a fost drag,
Cu gândul şi cu sufletul pe steag.
Departe, peste munţi şi peste ape,
La colţuri de pădure şi de sat,
Pe unde n'a pătruns tăiuş de sape
Şi niciun colţ de cer n'a lăcrimat.
Voi aţi rămas ca sfântă mărturie,
In putreda şi lânceda Rusie....
Dormiţi eroi şi sfânt vă fie somnul
Cum sfântă a fost pornirea voastră 'n luptă,
Cu gândul şi cu inima la Domnul,
Aţi sărutat cu gura voastră suptă,
Pământul scump pe care l-aţi iubit!...
Dormiţi viteji, departe 'n Răsărit!...

CONST. SALCIA

MINCIUNILE PROPAGANDEI BOLŞEVICE

Ostaşul nostru nu şi-a plecat niciodată urechea la propaganda mincinoasă a bolşevicilor şi a răspuns tuturor svonurilor mincinoase ce pornesc din cloaca jidanilor moscoviţi, cu cuvântul aspru al armelor.

Acum de curând, postul de radio Moscova şi manifestele aruncate în liniile de luptă, au început o nouă propagandă, prin care „perciunaţii" fugăriţi din Basarabia şi Bucovina,, de armatele noastre, şi cuibăriţi la Moscova, caută să convingă pe soldaţii români de „bunul tratament de care se bucură prizonierii români în Siberia".

Pentru aceasta ei întrebuinţează fel de fel de trucuri şi înşelăciuni.

..Astfel, oprind scrisorile, pe care le trimit prizonierii noştri în ţară (li s'a cerut special ca să scrie), au transformat conţinutul lor. (Pentru operaţiunea aceasta au un personal numeros şi specializat în prefacerea scrisorilor, recrutat în deosebi dintre falşificatorii de boncnote şi plăsmuitori de acte false).

Propaganda inamică a mers mai departe. Ca să câştige încrederea soldaţilor noştri, au intrebuinţat în textul scrisorilor şi al manifestelor fel de fel de semne convenţionale, pe care le-a făcut apoi cunoscute pe altă cale

In felul acesta ei caută să înşele buna credinţă a românului şi să-l îndepărteze dela lupta dreaptă pe care o duce împotriva bolşevismului.

Dar şi de data aceasta, propaganda moscovită s'a dovedit a fi mincinoasă şi oricât şi-ar îndrepta vorba şi scrisul, cei care fac pe prizonierii români la radio, în manifeste sau scisori, se vede cât de colo că sunt jidani.

Faţă de lichelele acestei naţii spurcate, nu trebue să ne aplecăm urechea

Adevărul e că bolşevicii se poartă îngrozitor de sălbatic cu prizonierii lor

Nu sunt prea mulţi dintre aceia care au căzut prizonieri la sovietici şi au reuşit să se înapoieze acasă, fie evadând, fie eliberaţi de către trupele române şi germane.

Aceşti puţini însă au avut atâtea de povestit, încât ne este uşor să ne facem o icoană clară de modul cum se poartă bestiile roşii cu cei căzuţi în captivitate.

Toţi aceştia arată că au fost supuşi muncilor celor mai grele şi umilitoare; că au fost flămânzi, închişi în beciuri şi mai ales schingiuiţi fără niciun pic de milă

In afară de cei care au reuşit să scape din ghiara comuniştilor, trupele române şi germane au găsit, în drumul lor, o seamă de ostaşi români sau germani cu mâinile sau picioarele legate, morţi în urma bătăilor şi chinurilor la care au fost supuşi.

Alţii au fost găsiţi culcaţi cu faţa spre pământ şi cu câte un glonte tras în ceafă.

Alţii, apoi şi aceştia au fost cei mai mulţi, zăceau la pământ cu o baionetă înfiptă în spate.

In sfârşit, alţi ostaşi au fost găsiţi legaţi de stâlpi cu funii, cu capul găurit de câte 50—100 de gloanţe. Intr'aceştia s'a făcut adevărată tragere la ţintă

Purtarea bolşevicilor s'a dovedit ticăloasă, mai ales cu prizonierii răniţi sau bolnavi. Ne mai voind să-şi împovăreze situaţia cu aceşti inamici, sovieticii i-au lăsat zile de-arândul fără vreun ajutor medical; mai ales fără să-i hrănească. După un timp de suferinţe fără margini, aceşti nenorociţi au murit pe rând.

Un bolşevic căzut prizonier la germani povesteşte înfiorătorul caz, când un căpitan sovietic a strâns laolaltă 50 de prizonieri germani şi români, i-a aşezat într'un şir şi apoi singur i-a împuşcat pe toţi.

S.

Cum luptă infanteria română

O companie de infanterie, în dispozitiv de luptă în sectorul .. .., hotărăşte, în ziua de 18 Mai a. c., mai multe incursiuni în dispozitivul inamic. Pentru astfel de misiuni se cer oameni hotăriţi şi de nădejde iar comandanţii preferă pe cei ce se oferă de bună voie

Caporalul Şimcan Silviu, simţind de ce este vorba, nu aşteaptă să fie întrebat. El se oferă să execute incursiunea, ia cu el 11 ostaşi hotăriţi şi după primirea ordinului se pregăteşte pentru executarea lui.

Pe el îl poartă un singur gând: să ajungă în rândurile inamicului, să se vadă mai aproape de aceia pe care de atâtea ori i-a atacat şi i-a dorit în vârful baionetei sale.

O clipă se sfătueşte cu bunul camarad fruntaşul Vârlan Tudor, îşi face un mic plan, o Cruce şi un „Doamne ajută" şi apoi caporalul Şimcan Silviu porneşte în fruntea grupei către inamic.

O creastă acoperită de mărăciniş, caporalul nostru o foloseşte şi se strecoară încet spre linia duşmanului, făcând semn grupei să se apropie şi când este sigur că a auzit vorbă străină în şanţul din faţa lui la un semn convenit, aruncă grenadele şi atacă puternic pe inamic care rămâne buimăcit de faptul că are o vizită neplăcută în zori de zi

Intr'o rusească aproximativă, caporalul Şimcan strigă bolşevicilor să se predea Surprinşi în adăpost, cei patru ciolovecă nu au altă scăpare şi capitulează Urmează apoi alţii... şi alţii...

Dar caporalul Şimcan nu se mulţumeşte numai cu atâta. Apoi mai ştie că orice clipă pierdută e o nouă primejdie pentru el şi grupa sa. Aşa dar dă ordin fruntaşului Vârlan Tudor să-i strângă pe toţi ciolovecii, 15 la număr, iar el adună armamentul aflat în locurile de unde i-a scos.

O mitralieră de proveniență americană o puşcă mitralieră şi armele celor 15 rusnaci plus peste o sută de grenade, sunt trofeele pe care caporalul nostru mândru, le prezintă comandantului său de companie, raportându-i cu glas tare:

— „Să trăiţi domnule sublocotenent, incursiunea s'a executat în bune condiţiuni. Inamicul ocupă puternic înălţimile din partea nord-vestică a satului; din oamenii grupei mele nu lipseşte niciunul

Ochii comandantului de companie strălucesc de bucurie şi mândru de isprava caporalului şi a grupei, ce l-a însoţit, le strânge mâna, mulţumindu-le pentru fapta lor vitejească

Gestul eroic al caporalului Şimcan Silviu şi al grupei sale n'a rămas nerăsplătit.

Comandantul regimentului înalţă la gradul de sergent şi decorează cu „Virtutea Militară" clasa II-a pe sergentul Şimcan Silviu, care prin curajul. priceperea sa şi cu preţul vieţii a adus comandantului, pe lângă informaţiuni preţioase şi o bogată pradă de războiu.

Două zile mai târziu, prin atacuri repetate şi chibzuit organizate. compania reuşeşte să cucerească înălţimea în care se cuibăriseră vrăjmaşii. Cu toată împotrivirea lor îndârjită, sovieticii sunt împinşi la mai bine de 2 km de sat. Este evident faptul că prin cucerirea acestui obiectiv, devine posibilă înşurarea operaţiunilor următoare, operaţiuni care prefaţează un atac de mare amploare în colaborare cu forţele blindate germane.

Ne leagă de aceste biruinţe ale companiei un sentiment de mândrie pe care îl trăiesc numai acei ce au luat parte la lupte.

CONST. NICULESCU-VÂLCEA

Glume

Nimic nou

Doi prieteni se întâlnesc pe stradă, după ce nu s'au văzut de multă vreme.

— Salut, dragă, ce mai faci ?

— Mers, bine. Dar tu ?

— Tot așa. Unde ai fost în ultimul timp, că nu te-am văzut?

— Am fost în Capitală.

— In Capitală ? Ce-i nou pe-acolo ?

— Nimic nou.

— Cum așa? Nimic?

— Nimic !

— Pe fratele meu l-ai văzut?

— Da, zilele trecut a intrat în pușcărie.

— In pușcărie ? Și pentruce?

— Speculă!

— Fratele meu e speculant ? Dar asta nu-i ceva nou!! De când e negustor, numai în speculă a dus-o.

— Nu ți-am spus că nu-i nimic nou în Capitală ?

Sedentar

— Nu prea arăți bine. Duci o viață sedentară?

— Cam așa ceva, domnule doctor. Ultima oară am stat patru ani la pușcărie.

Intr'un restaurant de gară

— De ce servești aici porțiunile atât de mici, d-le restaurator?

— Ca d-nii pasageri să nu întârzie trenul!

Prea multe defecte

— Ar trebui să te căsătorești cu fiica mea: e frumoasă, bine crescută, știe trei limbi și are două milioane zestre.

— O, e prea mult.

— Ce? două milioane?

— Nu: cele trei limbi.

Adevăr

— Mi-ai spus că nu te vei lăsa sărutată de nimeni de pe pământ și totuși George te-a sărutat ieri.

— Dar nici nu am fost pe pământ, ci în bărcă!

Pseudonimul

— Tată, aș vrea să fac cinema....

— Te oprese, m'auzi? Nu vreau să dezonorezi numele meu cinstit. Atfel te ucid!

— Atunci îmi voi lua un pseudonim!

— Atâta-ți trebue! Vă ucid pe amândoi!

GHICITORI

Ii șea și-i o șe
Și ți-o spun pe nume
Ce lucru-i anume

(Șeaua).

Nu-s frumoasă
Fac frumos
Stau posomorită'n jos

(Mătura).

Epistoliile fruntașului Neață

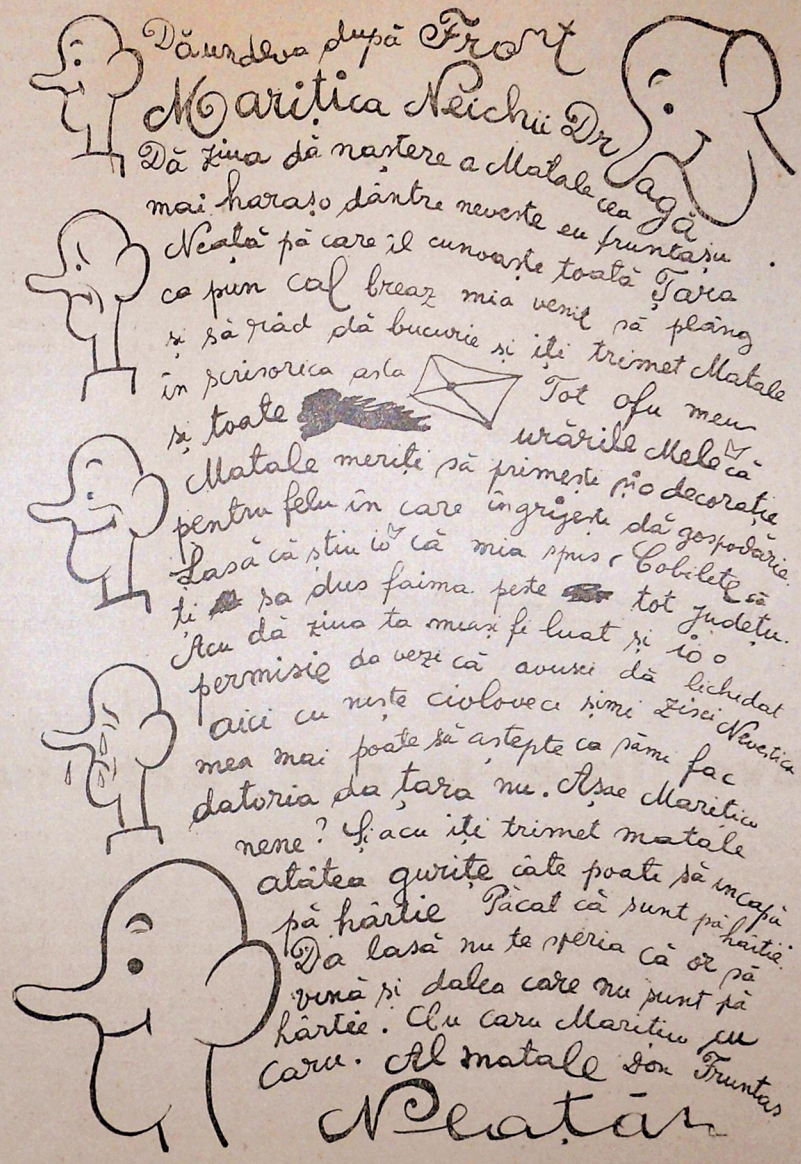

Călărețul

Când auz cucul din luncă
Mă îndeamnă tot spre ducă.
Cucul cântă stând pe nuc
Și mă 'ndeamnă să mă duc;
Cucul cântă, îmi urează
Și spre ducă mă'ndemnează
De-aș ajunge mai curând
Unde îmi tot stă în gând
Să'ncalic cal cum îmi place
Inima să mi se'mpace;
S'auz calul sforăind
Și din pinteni zornăind;
Să încing o săbioară
Care-mi va fi soțioară
Soțioară d'ajutor
Credincioasă și cu dor;
Soțioară pân'la moarte
Eu de ea nu m'oi desparte.

Strigături

Toată lumea are-un foc
Numai eu am șapte-opt!

Adă vin cu două oale
Că plătește coate goale!

Hai, hai
Căruță cu cai;
Fie și cu boi
Să tragă la noi!

Cântă Cucul, se rotește
Ca mândra când se gătește
Și-și resfiră penele
Ca mândra sprâncenele

Neață camuflat

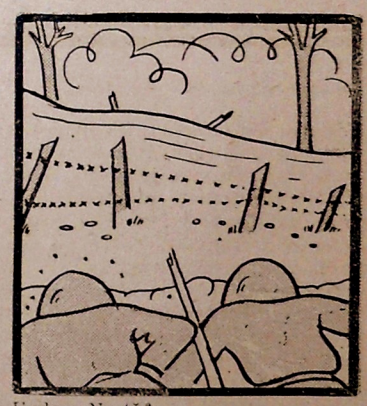

Unde e Neață?

Păţaniile fruntaşului Neaţă

de Neagu Rădulescu

— Tot aud de atâta timp vorbindu-se de cap de pod. Cap de pod în sus, cap de pod în jos. O să-mi fac rost și eu de un cap de pod.

— Am luat ferăstrăul și-o să tai un cap de pod de aici...

— Și acum să vie cioloveci, dacă le dă mâna!

— Cap de pod aț vrut? Staț să vă arăt eu vouă cap de pod!

Faptele săptămânii

DIN ŢARA

UN BRAV REGIMENT DE DOROBANŢI este citat pe întreaga armată.

Ordinul de zi Nr. 45 din 7 Iulie:

Regimentul Dorobanţi Brăila s'a distins în mod cu totul deosebit în cursul lunii Februarie 1943, cu ocazia debarcărilor inamice în regiunea Noworosijsk.

După lupte sângeroase duse timp de patru zile şi patru nopţi, în care unele din unităţi au rezistat încercuite de forţe inamice mult superioare, acest brav regiment a reuşit prin contraatacuri repetate să-şi recucerească poziţia avută pe coastă şi să distrugă complet inamicul debarcat, care a lăsat pe teren un mare număr de tancuri, morţi şi prizonieri, precum şi un bogat material de război.

Pentru excepţionalele sale fapte de arme, Regimentul Dorobanţi Brăila se citează prin ordin de zi pe întreaga armată.

ION ANTONESCU
Conducătorul Statului şi Mareşal al României

D-L MAREŞAL ANTONESCU a dispus, prin ordinul de zi pe armată Nr. 44 din 6 Iulie 1943, citarea sublocotenentului de rezervă Gâdiuţă Nicolae din Regimentul 33 Dorobanţi, mare mutilat de război, pentru strălucitele sale fapte de arme şi anume: deşi rănit de şapte ori, nu s'a lăsat evacuat, ci purtându-şi ostaşii din isbândă în isbândă, a continuat să lupte, până când a fost atât de grav rănit, încât a trebuit să fie adus într'un spital din interior.

Acolo, la Spitalul Z. I. 334 Conducătorul Statului a ţinut să vină personal spre a mărturisi dragostea şi grija pe care D-sa şi Ţara le poartă Eroilor Neamului.

Cu acest prilej, D-l Mareşal a prins pe pieptul sublocotenentului-erou cea mai înaltă decoraţie, ordinul „Mihai Viteazul" cl. III.

Ascultaţi la radio între orele 13—13,50: „Ora ostaşului" (Lunea, Miercurea şi Sâmbăta), „Ora italo-română" (Marţea) şi „Ora ostăşească româno-germană" (Vinerea).

OFIŢERII ŞI SUBOFIŢERII unui regiment de dorobanţi au ridicat o troiţă pe câmpul de luptă dela Ţiganca, în amintirea eroilor acestei unităţi căzuţi pentru Ţară, sfinţirea făcându-se în ziua de 12 Iulie a. c.

MUNCITORII uzinelor din comuna Topleţ, judeţul Severin, adunaţi în asociaţia „Muncă şi Lumină", au hotărît să construiască o casă, cu munca şi din banii lor, pentru văduva şi orfanul lucrătorului Ciocârlie Ion, căzut în lupta împotriva bolşevismului.

PENTRU a veni în ajutorul copiilor naturali, născuţi din părinţi necăsătoriţi, D-l Mareşal a semnat un decret-lege, prin care tatăl copilului poate recunoaşte copilul, prin scris — act autentic — sau prin declaraţie la ofiţerul stării civile, cu doi martori.

COMERCIANTUL VASILE CATINE din Timişoara a dăruit 67 jugăre de pământ la şase invalizi din Banat, pentru a răsplăti dragostea cu care s'au jertfit pentru apărarea Patriei.

D-l Mareşal a dispus ca frumoasa lui faptă să fie citată pe Naţiune.

ADJUTANTUL AVIATOR Mihordea Mihai şi adjutantul stagiar Bucur Gheorghe au fost citaţi prin ordin de zi pe Aeronautică, pentru că, în ziua de 7 Iulie a. c., escortând în Marea Neagră un convoi de vase, pe care l-au atacat 3 avioane sovietice, primul a distrus două avioane, iar celălalt a distrus pe cel de al treilea avion sovietic.

LEGEA PENTRU STATUTUL INVALIZILOR şi accidentaţilor de război a fost schimbată la articolul 18, litera *b*, astfel: văduva şi copiii militarilor, grade inferioare, morţi sau dispăruţi în război, vor primi lunar dela data morţii sau dispariţiei şi până la ieşirea la pensie, banii ce li se cuvin ca şi cum ar fi pensie, plata făcându-se prin state nominale de către comitetele I. O. V. locale.

DE PESTE HOTARE

VIZITA IN ITALIA a primului-ministru român, profesorul Mihai Antonescu, a avut un mare răsunet în ziarele italiene, care profitând de acest prilej, s'au ocupat pe larg de contribuţia României la acest război, care îşi jertfeşte pe cei mai buni fii pentru apărarea civilizaţiei europene.

INDIENII care trăesc în alte ţări (Germania, Indochina, China, Japonia, etc.), în număr de peste două milioane, grupaţi în Liga pentru independenţa Indiei, au alcătuit o puternică armată, înzestrată cu armament modern şi instruită de japonezi.

Marele naţionalist indian Subhas Chandra Bose a fost numit comandant suprem al acestei armate, urmând să pătrundă în India ca să alunge pe englezi, dând independenţă şi libertate poporului indian.

DELEGAŢIA DE OFIŢERI TURCI condusă de generalul Toydimir, după ce a vizitat frontul de Est şi coasta canalului Mânecii, înainte de a părăsi Germania, a fost primită în audienţă de Fuehrer.

DUPĂ CIMITIRUL groaznic dela Katyn, iată că s'au mai găsit şi alte 30 de gropi la Vinniza, ascunzând cadavrele prizonierilor politici ucraineni masacraţi de GPU între 1938 şi 1941. S'a constatat că toate victimele au fost omorâte prin focuri de revolver trase în ceafă şi aruncate apoi, claie peste grămadă, în gropi. Toate cadavrele au mâinile legate la spate.

ZIARUL „NOVIDADES" din Portugalia, ocupându-se de moartea generalului Sikorski, fost prim-ministru al guvernului polonez dela Londra, scrie că orice înţelegere între Polonia şi Rusia Sovetică este imposibilă de aici înainte.

PRINTRE DEZERTORII din armata sovietică care s'au prezentat în liniile germane din regiunea Orel erau numeroase femei, pe care autorităţile sovietice le duseseră cu forţa să lupte contra germanilor. Cei mai mulţi dezertori şi-au arătat dorinţa de a merge în Germania să lucreze pentru a fi de folos în lupta contra bolşevismului.

PARTIDUL POPULAR FRANCEZ, condus de Doriot, mişcarea naţională condusă de Marcel Deat şi mişcarea Ducard, au hotărît ca în caz de nevoe să unească unităţile miliţiilor lor, spre a lupta împotriva comuniştilor francezi.

ÎN DIFERITE ORAŞE DIN ITALIA au avut loc mari manifestaţii populare de solidaritate cu soldaţii care luptă în Sicilia pentru apărarea Patriei.

AVIOANELE ANGLO-AMERICANE au sburat zilele trecute pe deasupra Elveţiei, aruncând bombe, pentru care motiv ministrul Elveţiei la Londra a protestat pe lângă guvernul englez, cerând şi despăgubiri pentru pagubele făcute de avioane.

ÎN LEGĂTURĂ cu războiul din Mediterana, un ziar suedez scrie între altele:

Inamicul se află pe solul italian. Poporul italian, care a fost greşit judecat, va dovedi lumii de ce este capabil. Nu va fi uşor ca el să fie îngenunchiat. Purtarea naţiunii italiene în timpul aplicării sancţiunilor a demonstrat ce mare rezervă de hotărîre eroică şi de voinţă de sacrificiu posedă acest popor puternic şi cultivat, când e vorba de viitorul său naţional. Situaţia rămâne tot aceeaşi: aliaţii nu pot câştiga războiul decât învingând forţele Axei pe teritoriul lor adică în Europa.

Evenimente din războiu

Frontul anti-bolşevic din răsărit.

Bătălia din sectoarele Orel-Kursk şi Bielgorod a fost mai înverşunată în ultimele zile în regiunea dela Nord de Bielgorod, unde germanii au atacat cu puternice unităţi de infanterie şi coloane de tancuri, susţinute de artilerie şi aviaţie în repetate rânduri şi au reuşit să câştige teren.

In cursul acestor lupte două grupuri blindate sovietice au fost nimicite. Aducând noi rezerve în sectoarele ameninţate, inamicul a dat câteva contraatacuri împotriva capetelor coloanelor germane — atacuri care s'au prăbuşit cu pierderi grele sângeroase şi de material. In regiunea dela Nord şi Est de Orel alte atacuri de uşurare ale forţelor sovietice s'au prăbuşit, ca şi cele din zilele precedente. Ca să apere oraşul Kursk, comandamentul armatei sovietice din acest sector a cerut noi întăriri din alte sectoare.

Bilanţul luptelor din ultimele zile s'a încheiat cu alte câteva sute de tancuri sovietice distruse şi sute de avioane de diferite tipuri doborîte în luptele aeriene sau de artileria antiaeriană germană.

Din ultimele ştiri venite de pe front aflăm că aviatorii de luptă români au dat câteva atacuri de hărţuire împotriva localităţilor ocupate de inamic de pe cursul superior al râului Mius.

In noaptea din urmă, avioane de luptă germane au atacat cu eficacitate gări şi linii de aprovizionare din regiunea capului de pod de pe Cuban, pe frontul Donet, ca şi în sectorul dela răsărit de Bielgorod. Mai multe gări au fost atinse de bombe şi rezervoare de petrol au fost incendiate.

Lupta din Sicilia.

Luptele continuă cu violenţă în colţul sudestic al Siciliei. Invadatorii au reuşit graţie factorului naval să debarce între 8 şi 10 divizii felurite, ce se găsesc însă într'o situaţie foarte grea. Ele nu pot înainta în adâncime. Apărarea italo-germană se menţine puternică, în special pe linia interoară unde forţele anglo-americane nu mai pot fi susţinute de artileria grea de pe vasele de război, adică la circa 15—20 km. de coastă.

Ţelul principal al inamicului în acest moment este să se consolideze în triunghiul Gela-Capul Passero-Siracuza, făcând legătura între forţele debarcate la Licata şi Gela, pe coasta sudică a insulei, cu cele debarcate la Pachino, Siracuza şi Augusta, pe coasta răsăriteană. Şoseaua şerpuitoare printre dealuri dintre aceste localităţi, trecând prin Ragusa, este teatrul unor lupte violente cu caracter schimbător.

Se pare de asemenea că intenţia strategică a inamicului este a se prelinge pe coastă spre Nord, îndreptându-se spre strâmtoarea Messina, pentru a putea beneficia astfel tot timpul de sprijinul flotei, în vreme ce, de exemplu, mergând spre interiorul insulei, ar risca în această perioadă grea să se întâlnească în plin uscat cu grosul forţelor Axei.

Credem că este imposibil ca anglo-americanii să poată aduce pe calea Mării şi a aerului mai multe forţe decât pot să aducă italo-germanii, care dispun de o legătură directă cu Italia continentală şi cu Europa. Oricând massa forţelor Axei acumulate în Sicilia poate covârşi numeric şi în material forţele pe care le pot aduce generalii Eisenhower şi Alexander. Aşa încât, din punct de vedere tactic, forţele Axei păstrează încă toţi şorţii unei contra lovituri.

In privinţa forţelor aeriene, până acum nu este deloc vizibil că anglo-americanii să fi realizat o superioritate aeriană netă, libertatea lor de mişcare actuală fiind asigurată în special prin supremaţia navală, dat fiind caracterul predominant al operaţiilor de până acum.

Rămâne de văzut cum se vor desfăşura operaţiunile în faza în care vor lua caracter terestru precumpănitor, când este de aşteptat să se facă simţite punctele tari ale Axei pe acest teatru de luptă.

Războiul din Pacific.

In spaţiul Oceanului Pacific central, la Nord de insula Kulambangra, în ziua de 12 Iulie, o luptă navală s'a dat între o flotilă de contra-torpiloare şi crucişetoare japoneze şi o formaţiune americană compusă din câteva crucişetoare, în cursul căreia două crucişetoare americane au fost scufundate şi un altul incendiat; iar din flotila japoneză un crucişetor a suferit avarii grave.

In insula Noua Georgie, — situată la Nord de arhipelagul Solomon şi Est de mica insulă Rendova — luptele continuă între garnizoana japoneză şi trupele americane debarcate, atât în regiunea de la Nord, cât şi în cea dela Sud de Munda, — bază japoneză.

C. 64.773.—M. O., IMPRIMERIA CENTRALĂ — BUCUREŞTI.